

РЕШЕНИЕ

№ 23962

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4941** по описа за **2024** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. П. И., чрез процесуалния си представител адв. С., срещу Решение № 1629 от 04.04.2024 г., постановено по н.а.х.дело № 8313/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав. С обжалваното съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-004202/21.03.2023 г., издадено от началник сектор отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, в обжалваната част, с която на Р. П. И., за нарушение на чл. 104б, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 3000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 12 месеца.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди, че няма разпоредба в ЗДвП, която да не позволява извършването на посочената в НП маневра, а именно: „подава рязко газ, с което превърта задните задвижващи колела, като по този начин се движи наляво и надясно по пътното платно“. Смята, че посочените в НП действия описват начин на шофиране, който може да бъде опасен, но не и дали е довел до ползването на пътя, извън неговото предназначение.

Касаторът смята, че описаното в АУАН и НП деяние сочи и дава основание да се приеме, че е нарушена разпоредбата на чл. 20, ал. 1 ЗДвП. Иска касационната инстанция да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и вместо него да се отмени наказателно постановление, в оспорваната му част.

Ответната страна в касационното производство не се представлява и не взема становище по съществува на спора.

Прокурорът дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 22.02.2023 г., около 18.00 часа, в [населено място], Р. П. И., управлява лек автомобил марка „Б. 318 И“, с рег. [рег.номер на МПС], по [улица] посока на движение от ул. „367-ма“ към ул. „3020-та“, като водачът използва пътищата за обществено ползване за други цели освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари, като ненужно и демонстративно поднася автомобила (дрифт), образувайки кръгове на няколко различни места, като по този начин застрашава намиращите се в момента на извършването на нарушението множество паркирани автомобили и стоящи край тях лица, с което е нарушил разпоредбата на чл.104б, т.2 ЗДвП. Установено е, че същият се е движел по сух асфалт и пътната обстановка не налага извършване на посочените маневри.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за нарушението на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

Решението е правилно.

Съгласно приложимата норма на чл. 104б, т. 2 ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съставът на нарушението изисква водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение – за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерността на деянието. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на пътя за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. За този вид нарушения в практиката се е наложило понятието „дрифт“. Общоприето е разбирането, че под понятието „дрифт“ следва да се разбира специфичната техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда даденото превозно средство извън контрол чрез „презавиване“, което води до загуба сцеплението на задните гуми. По време на дрифт движението на автомобила е напречно на завоя, осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент. В случая, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: демонстративно и ненужно поднасяне на

автомобила с четири завъртания, образувайки кръгове на различни места. Съзнателното опасно шофиране посредством занасяне на автомобила в различни посоки, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - превоз на хора и товари. Наличието на специфични условия на пътя поради трафика, на които се позовава защитата на наказаното лице, предполага водачът да управлява автомобила със завишено внимание и съобразено с пътните условия и обстановка, а не да извършва редица резки маневри, довеждайки до загуба на контрол над автомобила. Съдът намира, че всяко неовлавяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасянето на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, особено в тъмните части на деня и в близост до учебно заведение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност. С оглед сериозната степен на опасност е и регламентираният висок размер на предвиденото в санкционната норма на чл. 175а, ал. 1 ЗДвП наказание – „глоба“ от 3000 лева и кумулативно предвиденото „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

Настоящият съдебен състав приема, че съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. От показанията на свидетелите – очевидци се установява, че не е имало автомобили, които с поведението си на пътя да са мотивирали касатора да предприеме четирите демонстративни завъртания.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XIV Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1629 от 04.04.2024 г., постановено по н.а.х.дело № 8313/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: